

شناسنامه خدمت

	نام دستگاه اجرایی:
شماره شناسه خدمت:	عنوان خدمت /وظیفه:
☐ حاکمیتی ☐ تصدی گری ☐ حمایتی	ماهیت خدمت /وظیفه:
	شرح خدمت /وظیفه:
	معرفی خدمت گیرنده (گان):
	انواع زیر گروه های خدمت :
☐ حضور در دفاتر دستگاه و مراکز وابسته (تعداد:.....)	کانال کنونی ارائه خدمت:
☐ حضور در پیشخوان و دفاتر روستای ICT(تعداد:.....) ☐ اینترنت ☐ اینترنت ☐ SMS	☐ مرکز تماس ☐ کانال های دیگر:
☐ اطلاع رسانی الکتریکی از چگونگی ادایه خدمت و امکان دریافت کاربردگ از طریق وب ☐ تراکنشی	روش ارائه خدمت الکتریکی: ☐ ارائه ی خدمت به صورت غیر الکتریکی
	ذکر ضرورت های مراجعه حضوری:
	آمار تعداد خدمت گیرندگان:
☐ ملی ☐ منطقه ای ☐ استانی ☐ شهری ☐ روستایی	سطح ارائه خدمت الکترونیکی :
☐ G2C ☐ G2B ☐ B2B ☐ B2C	نوع خدمت :
	تعداد دوره ها / تعداد دفعات ارائه خدمت به خدمت گیرنده در یک بازه یک ساله:
	مدت زمان ارائه خدمت:
بهای تمام شده ارائه خدمت (در صورت وجود):	هزینه مستقیم (تعرفه) ارائه خدمت:
آیا ارائه خدمت نیازمند همکاری بین سازمانی (گرفتن اطلاعات، اخذ استعلام و ... از دیگر سازمانها) است و یا توسط خود دستگاه رأساً قابل انجام است؟	نام سازمانهای همکار:
	نیازمندیهای احراز هویت حقیقی و حقوقی:
	نیاز به دیگر پایگاههای اطلاعاتی کشور:
	مزایا و منافع الکترونیکی شدن خدمت:
	موانع و مشکلات ارائه خدمت:

امور حاکمیتی و تصدی‌گری

۱- اعمال حاکمیتی

وفق ماده ۸ قانون مدیریت خدمات کشوری، امور حاکمیتی آن دسته از اموری است که تحقق آن موجب اقتدار و حاکمیت کشور است و منافع آن بدون محدودیت شامل همه اقشار جامعه گردیده و بهره‌مندی از این نوع خدمات موجب محدودیت برای استفاده دیگران نمی‌شود.

با توجه به تعریف فوق، آن دسته از اعمال دولت که دارای سه شرط زیر باشد، جزو اعمال حاکمیتی خواهد بود.

۱- انجام آنها سبب اقتدار و حاکمیت کشور گردد؛ اقتدار و حاکمیت در اینجا معنایی عام دارد و اقتدار کشور در تمام زمینه‌های اجتماعی، سیاسی، نظامی، فرهنگی و ... را در بر می‌گیرد.

۲- منافع آن شامل همه اقشار جامعه گردد؛ سرایت منفعت اعمال حاکمیتی به افراد جامعه ممکن است به طور مستقیم و یا غیرمستقیم باشد.

۳- هر یک از افراد جامعه می‌توانند بدون اینکه محدودیتی برای دیگران به وجود آید، از خدمات مربوط به امور حاکمیتی برخوردار شوند.

لازم به توجه است، مقنن برخی از مصادیق امور حاکمیتی را به طور تمثیلی در ذیل ماده ۸ بیان نموده است. این موارد عبارتند از:

- سیاستگذاری، برنامه‌ریزی و نظارت در بخشهای اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی.

- برقراری عدالت و تأمین اجتماعی و باز توزیع درآمد.

- ایجاد فضای سالم برای رقابت و جلوگیری از انحصار و تضییع حقوق مردم.

- فراهم نمودن زمینه‌ها و مزیت‌های لازم برای رشد و توسعه کشور و رفع فقر و بیکاری.

- قانون‌گذاری، امور ثبتی، استقرار نظم و امنیت و اداره امور قضائی.

- حفظ تمامیت ارضی کشور و ایجاد آمادگی دفاعی و دفاع ملی.

- ترویج اخلاق، فرهنگ و مبانی اسلامی و صیانت از هویت ایرانی، اسلامی.

- اداره امور داخلی، مالیه عمومی، تنظیم روابط کار و روابط خارجی.

- حفظ محیط زیست و حفاظت از منابع طبیعی و میراث فرهنگی.

- تحقیقات بنیادی، آمار و اطلاعات ملی و مدیریت فضای فرکانس کشور.

- ارتقاء بهداشت و آموزش عمومی، کنترل و پیشگیری از بیماریها و آفت‌های واگیر، مقابله و کاهش اثرات حوادث طبیعی و بحرانهای عمومی.

- بخشی از امور مندرج در مواد ۹، ۱۰ و ۱۱ این قانون نظیر موارد مذکور در اصول ۲۹ و ۳۰ قانون اساسی که انجام آن توسط بخش خصوصی و تعاونی و نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی با تأیید هیأت‌وزیران امکانپذیر نمی‌باشد. بنابراین امور مربوط به حمایت‌های تأمین اجتماعی و آموزش و پرورش جزو امور حاکمیتی می‌باشد.

- سایر مواردی که با رعایت سیاست‌های کلی مصوب مقام معظم رهبری به موجب قانون اساسی در قوانین عادی جزء این امور قرار می‌گیرد. از جمله اموری که طبق سیاست‌های ابلاغی از سوی مقام رهبری جزو امور حاکمیتی می‌باشد عبارت است از اصلاح نظام اداری و قضائی، رفع محرومیت‌ها خصوصاً در مناطق روستایی کشور، تقویت، توسعه و نوسازی صنایع دفاعی کشور.

۲- اعمال تصدی‌گری

ماده واحده قانون تعیین مرجع دعاوی بین افراد و دولت مصوب ۱۳۰۷، اعمال تصدی را اینگونه تعریف می‌نماید: «اعمال تصدی اعمالی است که دولت از نقطه نظر حقوقی مشابه اعمال افراد انجام می‌دهد، مانند خرید و فروش املاک ... اجاره و امثال آن.»

ضمن اینکه با توجه مستفاد ماده ۱۱ قانون مدیریت خدمات کشوری می‌توان گفت، اعمال تصدی‌گری اعمال مربوط به امور اقتصادی است که دولت متصدی اداره و بهره‌برداری از اموال جامعه است و مانند اشخاص حقیقی و حقوقی در حقوق خصوصی عمل می‌کند، از قبیل تصدی در امور صنعتی، کشاورزی، حمل و نقل، بازرگانی، مسکن و بهره‌برداری از طرح‌های آب و خاک و شبکه‌های انرژی، ارتباطات و راه.

بنابراین ویژگی بارز اعمال تصدی‌گری آن است که اولاً دولت آنها را مشابه شخص حقیقی و یا حقوقی حقوق خصوصی انجام می‌دهد و ثانیاً اصول و قواعد حاکم بر آن مقررات حقوق خصوصی است نه حقوق عمومی.

البته لازم به ذکر است اعمال تصدی‌گری مربوط به امور اجتماعی، فرهنگی و خدماتی اصولاً باید از طریق توسعه بخش تعاونی و خصوصی و نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی تعیین صلاحیت شده و با نظارت و حمایت دولت انجام گیرد و فقط در مواردی که انجام امور تصدی‌های موصوف به شیوه‌های فوق‌الذکر مقدور نباشد، دولت موظف به ایجاد و اداره واحدهای دولتی خواهد بود.

انواع تجارت الکترونیک :

تجارت الکترونیک را میتوان از حیث تراکنش‌ها (Transactions) به انواع مختلفی تقسیم نمود که بعضی از آنها عبارتند از :

ارتباط بنگاه و بنگاه : (B۲B) به الگویی از تجارت الکترونیکی گویند، که طرفین معامله بنگاه‌ها هستند.

ارتباط بنگاه و مصرف کننده : (B۲C) به الگویی از تجارت الکترونیک گویند که بسیار رایج بوده و ارتباط تجاری مستقیم بین شرکتها و مشتریان می‌باشد.

ارتباط مصرف کننده‌ها و شرکتها : (C۲B) در این حالت اشخاص حقیقی به کمک اینترنت فرآورده‌ها یا خدمات خود را به شرکتها می‌فروشند

ارتباط مصرف کننده با مصرف کننده : (C۲C) در این حالت ارتباط خرید و فروش بین مصرف کنندگان است.

ارتباط بین بنگاه‌ها و سازمان‌های دولتی : (B۲A) که شامل تمام تعاملات تجاری بین شرکتها و سازمانهای دولتی می‌باشد. پرداخت مالیاتها و عوارض از این قبیل تعاملات محسوب می‌شوند.

ارتباط بین دولت و شهروندان : (G۲C) الگویی بین دولت و توده مردم می‌باشد که شامل بنگاه‌های اقتصادی، مؤسسات دولتی و کلیه شهروندان می‌باشد. این الگویی یکی از مولفه‌های دولت الکترونیک می‌باشد.

ارتباط بین دولت‌ها : (G۲G) این الگو شامل ارتباط تجاری بین دولتها در زمینه‌هایی شبیه واردات و صادرات می‌باشد. البته باید گفت که انواع بالا کاملاً مستقل از هم نیستند و گاهی که تاکید بر خرید و فروش ندارند در قالب کسب و کار الکترونیک می‌آیند